

71. Du falska vän.

D A7

Du fals-ka vän, min lit till dig jag stäl-ler, Kär-leks-blom-

D G

man du med blygðnerfül-ler. Jag var o-vär-dig. Och

D A7 D

du hög-fär-dig, Och stolt-het sli-ter mån-ga öm-ma band.

2. Säg, huru kunde du åt mig tilldela,
Då du ej kunde giva hjärtat hela?
Du släckte branden
Du löste banden,
Som vi med himlens kärlek hade fäst.
3. Nu vill jag dig med redligt hjärta fråga:
Vem har utsläckt vår rena kärlekslåga?
Jo, avundsanda,
Som mig har klandrat,
Och så du tyckte, jag för simpel var.
4. Nu är det slut, på annat håll probera!
Min ringhet skall dig nu ej mer genera.
Nu kan du välja
Och kärnan svälja,
Men akta, skalet icke följer med.
5. Men likväl räcker jag dig förlåtshanden,
Ty ingen kommer till de sälla landen,
Som ej förlåter
Av hjärtat åter
Och varje provningsstund på livet går.